

[Olufson.]

tænke sig. Arkitekt Heilesen, der har Tilsyn med disse Bygninger, er en ualmindelig stabil og fornuftig Landsbyhaandværker, der netop forstaar de Vilkaar, Landsbyarbejderne arbejder under, og derfor kan samarbejde med dem. Derfor er de Bygninger, han har ført Tilsyn med, noget af det mest solide, man kan tænke sig.

At Arkitekt Heilesen kan begaa Fejl ligesom alle andre, det er givet, men netop i dette specielle Tilfælde har Arkitekten ikke begaaet nogen Fejl, i hvert Fald ikke i første Omgang.

Hvad der foreligger med Hensyn til Bygningerne dér, er dette, at den 21. Januar 1926 kom der en Indstilling fra Amtskommissionen om, at tre af Parcellerne paa Nørholm var solgt, og de, der havde købt Parcellerne, ønskede Statslaan. Men ved Siden heraf forelaa der for Jordlovsudvalget en Oplysning om, at Udstykningsforeningerne endvidere havde to Parceller til, som de agtede at afhænde hurtigst muligt, og derfor forespurgte, om de ikke kunde faa dem ind under dette Aars Bevilling. Først i Februar Maaned svarede Jordlovsudvalget, at naar de sælger Lodderne hurtigst, saa skal de komme med. Lodderne bliver solgt, og de to Mænd kommer med, ganske vist sent, fordi det varede længe med at faa Papirerne i Orden, men den 24. Juli faar de Tilsagn om Bevilling og bygger i Løbet af Sommeren.

Saa sker der det, at samtidig sælger man privat to Ejendomme af den samme Gaard. Disse to Købere søger om at komme med paa dette Aars Finanslov. Ansøgningerne skulde normalt have passeret alle Myndigheder og være inde hos Statens Jordlovsudvalg inden den 1. September; for at de paagældende kunde faa Bevilling til 1. April. Da Bevillingen ikke er opbrugt i September, blev der uddelt nogle Ekstra-bevillinger i Vinterens Løb, men den sidste Bevilling er givet den 12. Februar, og efter den Tid blev der ikke givet flere Bevillinger. Da forelaa der intet Andragende fra de to Husmænd for Jordlovsudvalget, og som Følge deraf kunde de heller ikke komme med. Først den 20. September kommer der et Andragende fra dem, og Andragendet bliver bevilget, men selvfølgelig først for det kommende Aar, sammen med alle de

øvrige Andragender, der var kommet ind; det kunde ikke bevilges før.

Men det, der var sket, og det, som Husmændene kom til at lide under, det var, at de paa Trods af, at de ingen Bevilling havde, alligevel gav sig til at bygge. Deri, siger det ærede Medlem Hr. Pinstrup, er der et Bevis for, at de havde Bevilling, thi, tilføjer han, de maatte jo være godt tossede, hvis de byggede uden at have Bevilling. Ja, jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at saa er der mange tossede Mennesker i Aalborg Amt, for desværre er det saadan deroppe, at Folk bygger glat væk uden at have Bevilling; naar Bygningerne saa er færdige, søger de om Laan, og saa fortæller de, at de har faaet Tilsagn fra den eller den, og saa mener de, at Administrationen af Medlidenhed Gang paa Gang skal bøje sig.

Jeg vil minde det ærede Medlem om et ganske bestemt Tilfælde, ikke saa langt fra hans egen Bopæl, et Tilfælde, som han sikkert kender, Udstykningen af Padkjær. Her gik det akkurat lige saadan. Padkjær bliver købt af to Ejendomsspekulanter, Udstykningen bliver foretaget, Bygningerne bliver opført, og da vi saa kommer og skal besigtige Jorden og se, om vi kan tage den god, staar Bygningerne fuldt færdige, og Husmændene er flyttet ind. Det drejede sig om en 12—13 Brug, hvor man ikke havde spurgt om hverken det ene eller det andet. Det kostede ganske vist de to Spekulanter 27 000 Kr.; saa meget, sagde vi, bør Ejendommene sættes ned, for at vi overhovedet vil have med dem at gøre. Men jeg var den Gang udsat for et ret stærkt Pres fra nordjydske Rigsdagsmænd, der mente, at vi var gaaet alt for kraftigt til Værks overfor disse Mennesker, der dog havde handlet paa Trods af baade Lov og Evangelium.

Det er altsaa noget, man gør ret jævnlige oppe i Aalborg Amt, og jeg vil gerne anmode det ærede Medlem Hr. Pinstrup om at gøre sin Indflydelse gældende med Hensyn til at gøre Befolkningen opmærksom paa, at det kan gaa galt og er gaaet galt adskillige Gange.

Det ærede Medlem talte om Bygningerne, han gjorde gældende, at de havde været udenfor alt Tilsyn, og bebrejdede Amtskommissionen og Arkitekten det. Jeg